

Can Rosa

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Pedró, 5 - Zona de Banyamars
Emplaçament: A ponent de la urbanització de Can Banyamars, amb accés des del carrer de les Pinyes
Alçada: 319m

Coordenades:

Latitud: 41.60806
Longitud: 2.43858
UTM Est (X): 453220
UTM Nord (Y): 4606413

Classificació

Número de fitxa: 08075-107
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 000908300DG50E
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 12/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada formada per diversos cossos adossats que li proporcionen una planta irregular. El volum principal és rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener perpendicular a la façana principal. Està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada a migdia, compta amb obertures rectangulars emmarcades amb carreus de pedra i les llindes planes. Destaca un gran rellotge de sol datat l'any 1812. La façana

està rematada amb un ràfec de teula àrab. Adossat a la façana de ponent hi ha un petit volum rectangular amb teulada d'un sol vessant i organitzat en un sol nivell. Presenta obertures d'arc rebaixat i dos contraforts que el reforcen. A la façana de llevant, tot i que integrats dins de l'edifici, hi ha dos volums de planta quadrada amb teulades d'un sol vessant, organitzats en un i dos nivells. Adossat a l'extrem sud-est de la façana principal hi ha un altre gran volum de planta rectangular, que correspon a un habitatge diferent. És rectangular, amb coberta de teula àrab de dues vessants i el carener perpendicular a la façana principal. Està distribuït en planta baixa i pis. El parament principal, orientat a migdia, presenta obertures rectangulars amb els emmarcaments fets de carreus de pedra i les llindes planes. Tant el portal com la finestra del seu costat estan reformades. Del pis destaca una finestra sense emmarcar però amb l'ampit motllurat. A la part superior del parament hi ha un baix relleu de forma triangular, que està gravat al revestiment original de la façana. Tot i que és de difícil lectura s'hi observa el nom "DOMINGO NOGUERA". La façana està rematada amb un ràfec de teula àrab. Adossat a la cantonada sud-est hi ha un darrer volum rectangular amb teulada d'un sol vessant i organitzat en dues plantes. Tota la construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats. Davant d'aquest volum, a la banda de migdia de la construcció, hi ha un edifici aïllat amb coberta de teula àrab d'un sol vessant i organitzat en una única planta. Presenta dos grans portals d'arc rebaixat bastits en maons disposats a sardinell, amb els brancals de pedra refets.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'edifici: can Clara.

Història

La primera referència documental directa de la masia la trobem en una "Llista per cobrar en lo terme de cañamás un ters i mitx de catastro per lo enganxament de los soldats que dit poble contribueix". En aquest document, datat al segle XVIII i integrat dins del fons documental de família Gel i Amat de Canyamars, hi consta la "Can Clara". Dins del segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, hi consta que l'any 1897 existia una casa anomenada "Rosa" dins del veïnat de Canyamars. És probable que la masia estigués relacionada amb la família Nogueres, si tenim en compte la inscripció de la façana principal del segon volum (Domingo Nogueras). En aquest sentit, en un llibre de registre de retolació de carrers i numeració de cases del quinquenni 1860-1865, apareix un Domingo Nogueras en el Veïnat de la Plana de Canyamars, amb un edifici de vuit habitants i número de carrer 10. Segons les fonts orals, a la masia hi havia hagut masovers. Abans de la guerra Civil, el propietari de la masia en aquell moment va intentar instal·lar-hi una granja avícola. En els darrers anys s'hi han fet obres de reforma i rehabilitació que han deixat la masia en el seu estat actual.

Bibliografia

ALBERT, Esteve (1989). La guerra civil a Canyamars (1936-1950)...i els senyors de Barcelona. Argentona: L'Aixernador, p. 87. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i

ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.38/118. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

